

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 maja 2012 r.

DOLiS/DEC- 490/12/33869, 33871

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie przetwarzania danych osobowych Pani A. H. przez I. Sp. z o.o.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. H. (dalej – Skarżąca) przez I. Sp. z o.o. (dalej – Spółka). Skarżąca zarzuciła Spółce, że cyt.: „(...) bezprawnie użyła mojego prywatnego adresu e-mail [...] w celu przesłania wezwania do zapłaty rzekomej należności do nieżyjącej już mojej matki, L. H. (...)”. Skarżąca podniosła również, iż cyt.: „(...) [w] związku z przesyłaniem do nieżyjącej mamy wezwań na mój adres domowy w roku 2010 poprzez e-mail poinformowałam I.Sp. z o.o., iż L. H. zmarła, a ja nie życzę sobie zakłócania mojej prywatności i żałoby pismami adresowanymi na mamę (...) wbrew mojej woli nadal przychodziły listy na mój adres, a dnia [...] -07-2011 otrzymałam także e-mail (...). Skarżąca wniosła o wyjaśnienie sprawy, wskazując dodatkowo pismem precyzującym skargę, iż wnosi o usunięcie jej danych osobowych ze zbioru danych Spółki, a ponadto wnosi cyt.: „(...) o dokonanie kontroli w kwestii zgodności z prawem pozyskiwania i gromadzenia danych osobowych przez I. Sp. z o.o. (...)”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie GIODO ustalił, co następuje.

- 1) W okresie od marca 2010 r. do września 2011 r. Spółka wysyłała pisma związane z windykacją zaległości względem T. S.A. adresowane do nieżyjącej matki Skarżącej. Przedmiotowe pisma były przesyłane na prywatne adresy zamieszkania oraz poczty elektronicznej należące do Skarżącej. W treści pism przesłanych za pośrednictwem e-mail z dnia [...] kwietnia 2011 r. (godz. 13:57), [...] kwietnia 2011 r. (godz. 16:35) oraz [...] września 2011 r. (godz. 8:45) obok prywatnego adresu e-mail Skarżącej [...] zostały zawarte jej dane osobowe w zakresie imienia i nazwiska. (karty 31, 38 i 39 akt sprawy).
- 2) W dniu [...] lipca 2010 r. Skarżąca poinformowała Spółkę za pośrednictwem poczty elektronicznej o śmierci swojej matki i zażądała zaprzestania wysyłania do niej pism cyt.: „(...) w sprawie rzekomego długu, który nie jest w pismach opisany, oraz nie jest podany termin jego wymagalności (...)”.
- 3) W dniu [...] kwietnia 2011 r. Skarżąca kontaktowała się ze Spółką za pośrednictwem poczty elektronicznej w sprawie zadłużenia wobec jej matki. Z wyjaśnień Spółki wynika, iż tego dnia pozyskała prywatny adres e-mail Skarżącej [...].
- 4) W dniu [...] kwietnia 2011 r. adres e-mail Skarżącej został przez Spółkę wprowadzony do zbioru danych osobowych pod nazwą „Z.” prowadzonego przez I. D. Fundusz Sekurytyzacyjny, w imieniu którego działa I. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., na podstawie zawartej pomiędzy tymi podmiotami umowy o obsługę sekurytyzowanych wierzytelności z dnia [...] maja 2006 r.
- 5) W dniu [...] kwietnia 2011 r. Skarżąca po raz kolejny poinformowała Spółkę o śmierci swojej matki oraz wskazała, że nie jest spadkobiercą, gdyż dokonała zrzeczenia się spadku. Jednocześnie wniosła ponownie o zaprzestanie przesyłania na jej prywatny adres zamieszkania oraz adres e-mail korespondencji dotyczącej cyt.: „(...) rzekomej, przedawnionej należności (...)”.
- 6) W dniu [...] lipca 2011 r. na prywatny adres e-mail Skarżącej Spółka przesłała wezwanie do spłaty zadłużenia w sprawie o numerze [...] adresowane do zmarłej matki Skarżącej. Skarżąca nigdy nie była stroną ww. sprawy prowadzonej przez Spółkę oraz nigdy nie wyrażała zgody na używanie jej adresu poczty elektronicznej w celu windykacyjnym. W tym samym dniu Skarżąca wysłała do Spółki zwykłą pocztą pismo zatytułowane „wezwanie do zaniechania nękania oraz zakłócania miru domowego”, w którego treści wskazała w szczególności, że informowała ww. Spółkę o śmierci swojej matki. Jednocześnie przedmiotowym pismem Skarżąca wniosła o usunięcie jej danych osobowych ze zbioru danych, którego administratorem jest Spółka.
- 7) W dniu [...] sierpnia 2011 r. Spółka przesłała na adres e-mail Skarżącej pismo, w którego treści zawarła informację cyt.: „(...) [w] toku czynności windykacyjnych zostało ustalone, iż dłużnik Pani L. H. nie żyje. Zgodnie z art. 1031 kodeksu cywilnego spadkobiercy ponoszą odpowiedzialność za długi spadkowe (...)” – karta 33 akt sprawy.
- 8) W dniu [...] września 2011 r. prywatny adres e-mail Skarżącej został trwale usunięty ze zbioru danych osobowych, o którym mowa w pkt 4.
- 9) W dniu [...] lutego 2012 r. na prywatny numer telefonu komórkowego Skarżącej [...] zatelefonował pracownik Spółki w celu windykacji należności od nieżyjącej matki Skarżącej.
- 10) Pismem z dnia [...] marca 2012 r. Spółka wyjaśniła, że pozyskała prywatny numer telefonu komórkowego Skarżącej w wyniku kontaktu tej ostatniej w sprawie zadłużenia innej osoby. Ponadto wskazała, że w jej systemie informatycznym osoba, w sprawie której kontakt ze Spółką nawiązała Skarżąca posiadała dwie sprawy. Spółka trwale usunęła przedmiotowy

numer z administrowanej przez nią bazy danych i jednocześnie oświadczyła, że w niej nie ma więcej spraw, w których przetwarzane są dane osobowe Skarżącej.

W tym stanie faktycznym GODO zważył, co następuje.

Zasadniczym ustaleniem mającym wpływ na treść niniejszego rozstrzygnięcia jest fakt, że Spółka usunęła dane osobowe Skarżącej i aktualnie nie przetwarza już żadnych danych jej dotyczących.

Zgodnie zaś z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Takie stanowisko organu znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 27 czerwca 1997 r. (I SA/Wr 871/96) Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejskowy we Wrocławiu wskazał, że „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Takie samo stanowisko zostało przedstawione w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejskowy w Łodzi z dnia 18 kwietnia 1995 r. (SA/Łd 2424/94).

Wobec powyższego należy stwierdzić, że w analizowanej sprawie bezprzedmiotowe jest prowadzenie dalszego postępowania, gdy z materiału dowodowego sprawy wynika bezsprzecznie, że dane osobowe Skarżącej nie są już przetwarzane przez Spółkę w sposób kwestionowany w skardze, a zatem brak jest naruszenia stanu zgodności z prawem w dacie wydania decyzji.

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak we wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy, art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kpa, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do GODO (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.